

Brussel, 5 december 2022
(OR. en)

15267/22

LIMITE

CYBER 395
COPEN 429
JAI 1612
DROIPEN 161
ENFOPOL 618
TELECOM 510
EJUSTICE 94
MI 899
DATAPROTECT 344
CODEC 1904

Interinstitutionele dossiers:

2018/0108(COD)

2018/0107(COD)

NOTA

---

van: het voorzitterschap

aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

Betreft: Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van geharmoniseerde regels inzake de aanwijzing van wettelijke vertegenwoordigers ten behoeve van de bewijsgaring in strafprocedures

- Voortgangsverslag

Achtergrond

De Commissie heeft in 2018 een wetgevingspakket ingediend bestaande uit een voorstel voor een verordening betreffende het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken en een voorstel voor een richtlijn tot vaststelling van geharmoniseerde regels inzake de aanwijzing van wettelijke vertegenwoordigers ten behoeve van de bewijsgaring in strafprocedures. Na de vaststelling van de algemene oriëntatie in de Raad en het verslag van het Parlement, zijn in februari 2021 de onderhandelingen (trialogen) van start gegaan. De onderhandelingen zijn van meet af aan niet gemakkelijk geweest, aangezien de standpunten van beide wetgevers op een aantal belangrijke punten van de tekst uiteenlopen.

Met name de vraag wanneer en onder welke voorwaarden een tot een dienstverlener in een andere staat gericht Europees verstrekingsbevel moet worden gemeld bij de autoriteit in de staat van de dienstverlener bleek een heikel punt. Tijdens het eerste jaar van de onderhandelingen werd er daarom relatief langzaam vooruitgang geboekt met dit dossier.

Sinds afgelopen voorjaar verlopen de onderhandelingen vlotter. In maart en juni 2022 vonden drie politieke trialogen plaats waarbij er constructief werd samengewerkt en aan het einde van het Franse voorzitterschap leek een algemeen compromis over het wetgevingspakket binnen handbereik. De standpunten over een aantal belangrijke onderwerpen liepen echter nog steeds uiteen en daarom kon er geen overeenstemming over een algemeen compromis worden bereikt.

Voortgang tijdens het Tsjechische voorzitterschap

Het Tsjechische voorzitterschap heeft op basis van de resultaten van het Franse voorzitterschap de intensieve werkzaamheden voortgezet. Voor een aantal openstaande kwesties bleek het zeer moeilijk om een oplossing te vinden. Er waren verscheidene maanden van technische besprekingen tussen de instellingen nodig om deze kwesties op te helderen. De Groep Copen, de JBZ-raden en het Coreper werden regelmatig hierover geïnformeerd en geraadpleegd.

Tijdens de laatste fase van de onderhandelingen, gingen de lastigste besprekingen over drie aspecten.

Het meest gevoelige punt waren de details van de regeling voor kennisgeving van bevelen aan de autoriteiten waarin de geadresseerde (wettelijke vertegenwoordiger of aangewezen vestiging van de dienstverlener) is gevestigd. Met name de kwestie van het zogenaamde woonplaatscriterium, wat inhoudt dat kennisgevingen niet nodig zijn indien de persoon in de uitvaardigende staat woont, bleek een heikel punt. De Raad heeft getracht ervoor te zorgen dat er voor louter of voornamelijk nationale gevallen geen kennisgeving hoeft te worden gestuurd, wat een arbeidsintensief proces kan zijn.

De regels in de verordening over de vraag of Europese verstrekkingsbevelen moeten worden gericht aan de dienstverlener die optreedt als verwerkingsverantwoordelijke in plaats van de dienstverlener die de gegevens verwerkt namens de verwerkingsverantwoordelijke wierpen enkele technische, maar wel zeer belangrijke, vragen op, waarover de twee wetgevers het moeilijk eens werden. De Raad heeft er voortdurend op aangedrongen dat een te strikte of simplistische regel kan leiden tot situaties die nadelig zijn voor het onderzoek.

Er waren ook verschillende vragen over de formulering en de aard van de regels inzake weigeringsgronden. De Raad heeft er hoofdzakelijk op aangedrongen dat rechterlijke instanties een zekere beoordelingsmarge moeten behouden.

Op 29 november vond de achtste en waarschijnlijk laatste dialoog plaats. De sfeer was constructief en beide wetgevers stelden zich flexibel op, maar de onderhandelingen over de meest gevoelige kwesties verliepen moeizaam aangezien beide partijen vasthielden aan hun standpunten.

Als algemene conclusie van de dialoog werd een voorlopig akkoord bereikt over de resterende belangrijke delen van de verordening en de richtlijn. Het voorzitterschap heeft het Parlement laten weten dat het voorlopig akkoord nog steeds afhangt van de technische details die op technisch niveau moeten worden uitonderhandeld. Op technisch niveau zal ook de laatste hand worden gelegd aan de rest van de kleinere openstaande kwesties in beide teksten.

De algemene inschatting van het voorzitterschap is dat het voorlopig compromisakkoord aanvaard zal worden in de Raad. Hoewel bepaalde aspecten vanuit het oogpunt van de Raad niet ideaal zijn, is het voorlopig akkoord ongetwijfeld het best mogelijke resultaat dat de Raad kan bereiken.

Volgende stappen

Na het voorlopige akkoord met het Parlement heeft het voorzitterschap samen met Parlement en de Commissie hard gewerkt aan de laatste resterende technische kwesties in de verordening en de richtlijn.

Het voorzitterschap wil deze werkzaamheden zo snel mogelijk afronden zodat het volledige politieke akkoord ter goedkeuring kan worden voorgelegd aan de lidstaten. Indien zij hun goedkeuring verlenen, zou de nieuwe wetgeving ergens begin 2023 formeel kunnen worden vastgesteld.